

Lovtidende A

2017

Udgivet den 6. juli 2017

16. juni 2017.

Nr. 939.

Bekendtgørelse af lov om vederlag og pension m.v. for ministre

Herved bekendtgøres lov om vederlag og pension m.v. for ministre, jf. lovekendtgørelse nr. 273 af 20. april 2004, med de ændringer, der følger af § 16 i lov nr. 1587 af 20. december 2006, lov nr. 704 af 25. juni 2010, lov nr. 480 af 30. maj 2012, lov nr. 743 af 1. juni 2015, § 17 i lov nr. 628 af 8. juni 2016 og lov nr. 492 af 22. maj 2017.

§ 1. Grundvederlaget til ministre udgør 1.248.386 kr. i årligt grundbeløb (31. marts 2017-niveau), jf. dog stk. 2. Vederlaget til statsministeren udgør 125 pct. af grundvederlaget, og vederlaget til udenrigsministeren og finansministeren samt til den minister, der er nummer 2 i statsrådsrækkefølgen, udgør 110 pct. af grundvederlaget. Ingen minister kan oppebære mere end ét vederlag efter denne bestemmelse.

Stk. 2. I perioden 1. april 2012-31. december 2019 udgør grundvederlaget 1.185.966 kr. i årligt grundbeløb (31. marts 2017-niveau).

Stk. 3. Vederlag efter stk. 1 og 2 reguleres en gang årligt pr. 1. april med en reguleringsprocent, der beregnes på baggrund af lønudviklingen på det offentlige arbejdsmarked. Finansministeren fastsætter årligt reguleringsprocenten.

Stk. 4. Til ministre ydes omkostningstillæg efter tilsvarende regler, som efter lov om valg til Folketinget gælder for medlemmer af Folketinget.

Stk. 5. Vederlag og tillæg m.v. udbetales med 1/12 månedlig forud fra den første dag i den efter udnævnelsen følgende måned og til udgangen af den måned, i hvilken afgang fra ministerstillingen finder sted.

Stk. 6. En minister, der ikke er medlem af Folketinget, og som har bopæl uden for det sjællandske område, kan få dækket udgifter til hotelovernatninger i Københavnsområdet i forbindelse med sit hverv som minister. I stedet for dækning af udgifter til hotelovernatninger efter 1. pkt. kan en minister, der ikke er medlem af Folketinget, og som har bopæl uden for det sjællandske område, vælge at modtage godtgørelse for en fast supplerende bolig i Københavnsområdet. Godtgørelsen kan ydes i op til 3 måneder efter fratræden som minister.

Stk. 7. Den samlede godtgørelse efter stk. 6 kan maksimalt udgøre 75.698 kr. pr. år i oktober 2015-niveau og udbetales mod dokumentation til dækning af egentlige boligudgifter. Beløbet i 1. pkt. reguleres efter reglerne i § 109 a, stk. 12, i lov om valg til Folketinget.

Stk. 8. Der kan uden dokumentation ydes godtgørelse for dobbelt husførelse til en minister, der efter stk. 6 får dækning af hoteludgifter eller godtgørelse for en fast supplerende bolig. Godtgørelsen udgør 30.208 kr. pr. år i oktober

2015-niveau og reguleres efter reglerne i § 109 a, stk. 12, i lov om valg til Folketinget.

Stk. 9. En minister kan i 1 kalenderår få dækket udgifterne til op til 12 overnatninger på hotel i Danmark i forbindelse med varetagelsen af sit hverv som minister. Der ydes dog ikke dækning til ministre, der modtager godtgørelse efter stk. 6 og 8, såfremt der er tale om hotelovernatning i Københavnsområdet.

Stk. 10. Værdien af hotelovernatninger, som dækkes efter stk. 6, 1. pkt., og stk. 9, godtgørelse for fast supplerende bolig efter stk. 6, 2. pkt., jf. stk. 7, og godtgørelse for dobbelt husførelse efter stk. 8 indgår ikke i den skattepligtige indkomst. Der kan ikke foretages fradrag i den skattepligtige indkomst for udgifter, der er forbundet med hvervet som minister, herunder boligudgifter, indenlandsk befordring m.v.

Stk. 11. Finansministeren fastsætter nærmere regler om udgifter til hotelovernatning efter stk. 6, 1. pkt., om godtgørelse for boligudgifter efter stk. 6, 2. pkt., om godtgørelse af egentlige boligudgifter efter medlemskabets ophør efter stk. 6, 3. pkt., om krav til dokumentation for egentlige boligudgifter og om beregning af udgifter til ejerbolig og lign. efter stk. 7, om dækning af udgifter til dobbelt husførelse efter stk. 8, om dækning af udgifter til hotelovernatning efter stk. 9 og om hotelovernatning i forbindelse med udtræden af Folketinget. Finansministeren fastsætter endvidere regler om adgang til ydelser efter stk. 6-9 under orlov og om adgangen til at bevare sådanne ydelser efter en flytning.

§ 2. For en minister, som modtager grundvederlag eller eftervederlag efter lov om valg til Folketinget, nedsættes vederlaget efter § 1, stk. 1-3, med et beløb, der svarer til det af Folketinget ydede grundvederlag eller eftervederlag. Tilsvarende gælder for eftervederlag efter lov om vederlag og pension m.v. for de danske medlemmer af Europa-Parlamentet.

Stk. 2. For en minister, som modtager omkostningstillæg efter lov om valg til Folketinget, nedsættes det i § 1, stk. 4, anførte tillæg med et beløb, der svarer til det af Folketinget ydede tillæg.

§ 3. Ved afgang fra en ministerstilling uden umiddelbar overgang til en anden ministerstilling har en minister ret til eftervederlag. Eftervederlag ydes i en periode, der udgør

halvdelen af det antal hele måneder, hvori vedkommende senest har været minister. Dog ydes der eftervederlag i mindst 6 måneder og højst 36 måneder. Eftervederlagsperioden kan ikke udløbe på et tidligere tidspunkt end udløbstedspunktet for eftervederlagsperioden fra en tidligere ministerperiode. Eftervederlag kan ikke ydes samtidig med vederlag efter § 1, stk. 1 og 2.

Stk. 2. Eftervederlaget svarer til vedkommende ministers vederlag efter § 1, stk. 1-3.

Stk. 3. Eftervederlag efter stk. 2 nedsættes med summen af

- 1) de indtægter, der er anført i § 109, stk. 3, nr. 1-4 og 6-11, i lov om valg til Folketinget,
- 2) grundvederlag, eftervederlag eller egenpension som folketingsmedlem og
- 3) vederlag, eftervederlag eller egenpension som formand for Folketinget.

Stk. 4. Finansministeren fastsætter nærmere regler om beregning af eftervederlagsperioden efter stk. 1, om nedsættelse af ministereftervederlaget efter stk. 3 og om administration af ministereftervederlaget.

§ 4. En minister, som har haft mindst 1 års funktionstid som minister, er berettiget til egenpension. Egenpensionen udbetales fra den 1. i måneden efter, at vedkommende har nået folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension. Såfremt den pågældendes erhvervsevne er nedsat til halvdelen eller derunder på grund af helbredsmæssige forhold, kan finansministeren dog efter indhentet udtalelse fra Nævnet for Helbredsbedømmelser i Tjenestemandssager bestemme, at pensionen udbetales fra den 1. i måneden efter, at sag herom er rejst over for finansministeren. Egenpension udbetales dog tidligst fra udløbet af det tidsrum, hvori vedkommende har ret til eftervederlag efter § 3, stk. 1.

Stk. 2. En forhenværende minister, der ikke er omfattet af overgangsordninger om pensionsudbetalingsstidspunkter, kan vælge at få pensionen udbetalt før folkepensionsalderen, dog tidligst fra pensionsudbetalingsalderen, mod et førtidspensionsfradrag efter de regler, der gælder for tjenestemænd i staten. Hvis en forhenværende minister, der er omfattet af overgangsordninger med hensyn til pensionsudbetalingsstidspunkt og tillige har optjent ministerpension, der skal udbetales fra folkepensionsalderen, vælger førtidsalderspensionering, beregnes det førtidspensionsfradrag, der er nævnt i 1. pkt., af den samlede pension fra det første pensionsudbetalingsstidspunkt.

Stk. 3. Den efterlevende ægtefælle efter en fungerende eller afgået minister er berettiget til ægtefællepension, hvis ægteskabet blev indgået,

- 1) før afdøde var fyldt 65 år, og
- 2) før afdøde var fratrådt som minister og
- 3) mindst 3 måneder før dødsfaldet.

Stk. 4. Stk. 3, nr. 3, finder ikke anvendelse, hvis dødsfaldet skyldes et ulykkestilfælde eller en akut infektionssygdom indtruffet efter ægteskabets indgåelse.

Stk. 5. Med hensyn til børnepensionstillæg og børnepension finder bestemmelserne i kapitel 4 i lov om tjenestemandspension tilsvarende anvendelse.

Stk. 6. Bestemmelserne om efterindtægt i kapitel 6 i lov om tjenestemandspension finder tilsvarende anvendelse, for så vidt angår vederlag, eftervederlag og pension efter nærværende lov.

§ 5. Pensionen til en minister og til en ministers efterlevende ægtefælle beregnes på grundlag af funktionstiden som minister regnet fra den første udnævnelse.

Stk. 2. Egenpensionen og ægtefællepensionen svarer til pensionen til en statstjenestemand på skalatrin 49 og dennes efterlevende ægtefælle og beregnes på grundlag af nedennævnte pensionsaldre i forhold til funktionstiden som minister:

1) Egenpension:

Funktionstid:	Pensionsalder:
fra 1 indtil 2 år	9 år
fra 2 indtil 3 år	14 år
fra 3 indtil 4 år	18 år
fra 4 indtil 5 år	20 år
fra 5 indtil 6 år	23 år
fra 6 indtil 7 år	27 år
fra 7 indtil 8 år	29 år
8 år og derover	37 år

2) Ægtefællepension:

Funktionstid:	Pensionsalder:
under 2 år	15 år
fra 2 indtil 4 år	24 år
fra 4 indtil 8 år	28 år
fra 8 indtil 12 år	33 år
12 år og derover	37 år.

Stk. 3. Bestemmelserne i § 27 henholdsvis § 27 a i lov om tjenestemandspension finder tilsvarende anvendelse for egen- og ægtefællepension, børnepensionstillæg og børnepension samt efterindtægt af pension henholdsvis for efterindtægt af vederlag og eftervederlag i henhold til nærværende lov.

Stk. 4. Egenpensionen nedsættes med det beløb, hvormed summen af

- 1) de indtægter, der er anført i § 109, stk. 3, nr. 1, 4 og 6, i lov om valg til Folketinget,
- 2) grundvederlag, eftervederlag eller egenpension som folketingsmedlem,
- 3) vederlag, eftervederlag eller egenpension som formand for Folketinget,
- 4) folkepension og egenpension som minister overstiger vedkommendes vederlag efter § 1, stk. 1-3.

§ 6. Udbetaling Danmark anviser pension og efterindtægt efter denne lov og træffer i forbindelse hermed afgørelse om tilbagebetaling og forældelse af ydelser og om andre forhold af formueretlig karakter.

Stk. 2. Udbetaling Danmarks afgørelser efter stk. 1 kan påklages til finansministeren.

Stk. 3. Finansministeren kan fastsætte regler om, at Udbetaling Danmarks afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 7. (Ophævet)

§ 8. Besidder en minister ved sin tiltræden hverv i offentlige eller private virksomheders, foretagenders eller institutioners tjeneste, vil disse være at fratræde. Dog kan han undtagelsesvis med foreløbig billigelse af statsministeren bevare sådanne hverv, hvis varetagelse efter dennes skøn ikke kan berede vanskeligheder i udførelsen af hans embedspligt som minister eller i hans forhold til de forskellige statsforvaltningsgrene. Statsministeren skal i så fald straks skriftligt tilstille et af Folketinget nedsat udvalg meddelelse herom. Udvalget kan inden forløbet af 14 dage efter meddelelsens modtagelse nægte vedkommende minister tilladelse til at bevare sådanne hverv. Efter forløbet af dette tidsrum meddeler statsministeren Folketingets formand, hvilke hverv den vedkommende minister har tilladelse til at varetage.

Stk. 2. Har det i stk. 1 nævnte udvalg endnu ikke konstitueret sig, når statsministerens foreløbige billigelse indhentes, har denne gyldighed, indtil konstitutionen har fundet sted. Sagen vil derefter være at behandle som forannævnt.

Stk. 3. Ingen minister må i sin ministertid overtage noget nyt hverv af den i stk. 1 nævnte art.

Stk. 4. Besidder statsministeren ved et ministeriums tiltræden hverv af den heromhandlede art, skal meddelelse til udvalget finde sted derom, hvis han ønsker at bevare noget af disse, hvorefter der forholdes i overensstemmelse med stk. 1.

Stk. 5. Folketingsvirksomhed er undtaget fra bestemmelserne i denne paragraf.

§ 9. Udnævnes en tjenestemand til minister, kan den af ham hidtil beklædte tjenestemandsstilling holdes besat ved konstitution for hans funktionstid, hvis det skønnes forsvarligt af hensyn til stillingens tarv, og for så vidt og så længe konstitution i stillingen overhovedet er tilladt. Statsministeren skal herom give meddelelse til det i § 8, stk. 1, nævnte udvalg, hvorefter der forholdes i overensstemmelse med § 8, stk. 1.

§ 10. De i denne lov indeholdte lønnings- og pensionsbestemmelser har virkning fra 1. april 1959.¹⁾

Stk. 2. For de i henhold til de hidtil gældende bestemmelser ydede pensioner finder bestemmelserne i § 1 i lov nr. 81 af 21. marts 1959 om pensioner, der er fastsat i henhold til de før 1. april 1958 inden for staten gældende lønnings- og pensionslove, tilsvarende anvendelse. I øvrigt omfattes ministre, der er afgang før 1. april 1959, samt sådanne ministres efterladte ikke af nærværende lov.

§ 11. Pensioner efter § 4, der er påbegyndt udbetalt pr. 31. december 1993, omberegnes pr. 1. januar 1994 efter bestemmelserne i § 5. Hvor denne omberegning medfører ændring i pensionen, ydes eventuelt personligt tillæg, så det hidtidige pensionsniveau bevares.

Lov nr. 1587 af 20. december 2006 om ændring af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension og forskellige andre love (Ændringer som følge af gradvis forhøjelse af efter-

løns- og folkepensionsalderen m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:²⁾

§ 19

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2009, jf. dog stk. 2-7.

Stk. 2-6. (Udelades)

Stk. 7. § 16, nr. 1, har alene virkning for udbetaling af egenpension for funktionstid som minister fra og med den 1. januar 2007. For udbetaling af egenpension for funktionstid som minister indtil den 1. januar 2007 finder de hidtidige regler anvendelse.

Lov nr. 704 af 25. juni 2010 om ændring af lov om vederlag og pension m.v. for ministre (Midlertidig nedsættelse af grundvederlag til ministre) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:³⁾

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2010.

Lov nr. 480 af 30. maj 2012 om ændring af lov om vederlag og pension m.v. for ministre (Størrelsen af grundvederlag til ministre og beregning af ministres eftervederlag) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:⁴⁾

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juni 2012.

Stk. 2. Lovens § 1, nr. 3, har virkning for beregning af eftervederlagsperioder, der påbegyndes den 1. juni 2012 eller senere.

Stk. 3. De hidtil gældende regler i § 3, stk. 1, i lov om vederlag og pension m.v. for ministre finder anvendelse for beregning af eftervederlagsperioder, der er påbegyndt før den 1. juni 2012.

Lov nr. 743 af 1. juni 2015 om ændring af lov om vederlag og pension m.v. for ministre (Forlængelse af perioden for midlertidig nedsættelse af grundvederlag til ministre) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:⁵⁾

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 2016.

Lov nr. 628 af 8. juni 2016 om ændring af lov om Udbetaling Danmark og forskellige andre love (Overførsel af opgaver fra Statens Administrations Finansservicecenter m.fl. til Udbetaling Danmark m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:⁶⁾

§ 54

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. oktober 2016, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2-3. (Udelades)

Lov nr. 492 af 22. maj 2017 om ændring af lov om vederlag og pension m.v. for ministre (Ændring af ministres vederlæggelse og pensionsforhold som opfølgning på Vederlagskommissionens anbefalinger m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:⁷⁾

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juni 2017.

Stk. 2. § 1, nr. 4, har virkning fra den 1. april 2017.

Stk. 3. § 1, nr. 8, har virkning for personer, der virker som ministre efter førstkommande valg til Folketinget. Træder ministeriet tilbage som et resultat af førstkommande valg til Folketinget, har § 1, nr. 8, dog ikke virkning for personer, der fungerer som ministre, indtil et nyt ministerium er udnævnt.

Stk. 4. § 1, nr. 10, finder ikke anvendelse for funktionstid som minister i perioden fra den 1. januar 2007 til den 31. maj 2017. For denne funktionstid finder de hidtil gældende regler om udbetaling af egenpension anvendelse.

Finansministeriet, den 16. juni 2017

KRISTIAN JENSEN

/ Jesper Schaumburg-Müller

-
- ¹⁾ Loven blev kundgjort i det hæfte af Lovtidende, der udkom den 12. juni 1959. Loven trådte dermed i kraft den 19. juni 1959, jf. den dagældende bestemmelse i lovtidendelovens § 3, 2. pkt.
- ²⁾ Lovændringen vedrører § 4, stk. 1, 2. pkt.
- ³⁾ Lovændringen vedrører § 1, stk. 1, 1. og 2. pkt., § 1, stk. 2 og 3, § 2, stk. 1, 1. pkt., § 2, stk. 2, § 3, stk. 2, og § 5, stk. 4.
- ⁴⁾ Lovændringen vedrører § 1, stk. 1, 1. pkt., § 1, stk. 2, og § 3, stk. 1.
- ⁵⁾ Lovændringen vedrører § 1, stk. 2, 2. pkt.
- ⁶⁾ Lovændringen vedrører § 6.
- ⁷⁾ Lovændringen vedrører § 1, stk. 1, 1. pkt., § 1, stk. 2-4 og 6-11, § 2, stk. 2, § 3, stk. 1, 3. pkt., § 3, stk. 4, stk. 1, 2. og 3. pkt., § 4, stk. 2 og 4, og § 9, 2. pkt.